

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

UGEBLAD FOR SORANERE.

Nr. 19-20.

1. April 1915.

2. Aarg.

Udgået fra Landsarkivet

for Sjællands Bibliotek

Meddelelse fra Redaktionen.

—0—

Fra 1. April d. A. at regne vil der ske en Del Forandringer nemlig:

- § 1. „Sidste Nyt“ vil fra 1. April kun kunne holdes af Lærere og Elever paa Sorø Akademi.
- § 2. „Sidste Nyt“s Artikler maa ikke gengives andetsteds paa Tryk.
- § 3. Paa Grund af § 1 falder al Forsendelse med Postvæsenet af „Sidste Nyt“ bort.
- § 4. „Sidste Nyt“ udkommer kun i 150 Eksemplarer hver 14 Dag og koster nu kun 50 Øre Kvartalet. Ved det begrænsede Antal Eksemplarer bliver Numrene ikke større end forhen (altsaa 4 à 8 Sider), men Indholdet forhaabentlig bedre.

Ved disse Forandringer haaber vi at gøre „Sidste Nyt“ til et mere vittigt og interessant Blad end forhen, idet Censuren saa vil blive mindre streng.

L. B. Hendil.

F. Nygaard.

Brand! Brand!

—o—

Jeg er en tapper Mand! Ja undskyld, at *jeg* begynder med mit eget kære „*Jeg*“; — men det er nu en Kendsgerning at *jeg* er tapper.

Jeg har aldrig vist det før, men *jeg* opdagede det hin mindeværdige 19. Marts udi det Herrens Aar 1915. — Klokken var 4³⁰. Holger Christoffersen og *jeg* kom efter endt Skoletid op og åbnede Døren til Kammer Nr. 6. Vi traadte ind. Værelset var fyldt med en tæt Røg og Flammerne slog mod Loftet. *Jeg* styrtede hen og lukkede et Vindue op. Flammer slog endnu højere op.

Jeg lukkede atter Vinduet. Min kære Kontubernal var imens kravlet op paa Skabet med Vandkaraffen. Røgen var særlig tæt deroppe i de øvre Luftregioner. Han var ved at besvime. *Jeg* styrtede til, greb ham og reddede derved hans unge Liv. Derpaa fo'r *jeg* ud paa Gangen og raabte: „Brand“! Folk styrtede til. Paa *mit* Raad*) blev der hentet 3 Rex-Sprøjter. — Ved Nissens, Kipps, Porsilds og mange andres Bistand lykkedes det *mig* at bruge alt Vand i flere Alens Omkreds, at hælde alt Rex'ernes Indhold ud paa Gulvet, — og slukke Ilden! — — — Flere af Lærerne var imidlertid komne til og havde saa at sige alle udtalt sig anerkendende om den mønsterværdige Ro og Orden der prægede Slukningsarbejdet.

Hr. Glahn var første Mand paa Pletten. Lidt senere kom Hr. Frørup, der interesseret spurgte: „Hva' er den a'?“ — Saa ankom Hr. Jul-Mortensen til Brandstedet bevæbnet med en kæmpemæssig Paraply. Og til sidst hørte man hurtige Skridt ude paa Gangen. Døren reves op, og Hr. Simonsen traadte ind. Da han saa, hvorledes Gulvet flød med Vand, udbrød han: „Ne, ne, ne, ikke hælde Vand paa!“ men maatte derpaa foretage et hurtigt Tilbagetog for ikke at drukne. Senere kom Rektor, Arkitekten o. m. fl. Og fra alle Sider lød der Ros over *min* Konduite. —

*) *Jeg* ved desværre ikke bestemt, hvem det var, der kom med dette udmærkede Raad, men naar *jeg* tænker paa min Tapperhed og alle mine andre Dyder, saa kommer *jeg* til det Resultat, at det *maa* have været *mig*!

Ilden var opstaaet ved at nogle „Klaan“er havde sat forskellige Antikviteter paa Kakkellovnsrøret, — hvilket bestemt maa fraaades for Fremtiden!

L. B. H.

Torpedobaadsangreb.

—o—

En mørk Septemhernat i Aaret 1920 laa det ny, store, danske Kystforsvarsskib „Niels Juel“ paa Post i Storebælt. Der herskede stor Travlhed om Bord, thi gennem den traadløse Telegraf havde man fra Skagen faaet Meddelelse om, at en stor fjendtlig Eskadre med 2 Torpedobaade som Forposter, var paa Vej ned gennem Kattegat. Den danske Marineflyver Axelsen, der havde krydset over Kattegat, havde bekræftet denne Meddelelse.

Klokken var henad halv et, men endnu havde man ikke set noget til de fjendtlige Skibe. Motorbaaden og Vedetbaaden, der begge var forsynede med Projektører, var sendt ud som Forposter. Saa snart de opdagede Fjenden, skulde Vedetbaaden sende to røde Raketter til Vejrs og Motorbaaden to grønne.

Man ventede og ventede. Ikke een Lysstraale saas fra „Niels Juel“, alle Koøjne og Skylighter*) var lukkede lystæt, og man talte kun dæmpet sammen. Alle ventede spændt paa, hvad der vilde ske. Kanonerne var gjort klar og Projektørerne var tændte, men blændede saa at ikke en Lysstraale kunne trænge ud i Nattens Mørke. — — —

Da pludselig lød der et Raab fra Udkigsposten. „Raket fra Vandetbaad!“ — og man saa langt ude i Mørket to røde Raketter stige til Vejrs. Et Øjeblik efter fulgte to grønne fra Motorbaaden.

Der blev straks givet Ordre til at afblænde Projektørerne, og i et Nu kastedes seks kraftige Lys henover Vandet og undersøgte saavel Havet som Luften.

„Projektør 1 og 2 — 5 Streger NNV!“ lød det fra Kommandobroen, og øjeblikkelig blev Ordren udført. Langt ude i det

*) (Udt.: skej'lajt). En Lysluge i Dækket paa et Skib, der giver Lys og Luft ned i Kahytten.

fjerne saas to fjendtlige Torpedobaade styre hen imod „Niels Juel“. De havde fuld Fart paa, og Vandet skummede for Bovene af dem.

Endnu et Øjeblik, og de første Skud knaldede fra de fjendtlige Kanoner. Det danske Krigsskib besvarede straks Ilden. — Ingen havde ramt. — De to fjendtlige Skibe var den lille Torpedojager „Jaguar“ og Torpedobaaden „G. 40“. „Jaguar“ var forrest. Den affyrede Skud paa Skud mod „Niels Juel“, men uden at gøre stor Skade. Da rystede det pludselig i „Niels Juel“s store Skrog. Der blev samtidigt afskudt tre Torpedoer mod „Jaguar“. De to ramte. „Jaguar“ indstillede sin Skydning, og forsvandt i synkefærdig Stand, i Mørket, mens „G. 40“ med fuld Kraft styrede lige ind mod „Niels Juel“.

Pludselig lød et skingrende Raab gennem Kampens Larm: „Flyver i Sigte!“ Chefen om Bord paa „Niels Juel“ rettede spændt den store Søkikkert i østlig Retning mod Flyveren, for at undersøge, om det var Ven eller Fjende. — — „G. 40“ havde faaet to Modstandere, thi Flyveren var ingen anden end Axelsen. Han styrede trods „G. 40“s Projektiler, hen over „Niels Juel“, der samtidigt holdt inde med Skydningen. Ved Hjælp af Blinklanterne lod Flyveren forstaa, at han paa et bestemt Tidspunkt vilde kaste 3 Bomber ned over „G. 40“ og at „Niels Juel“ da skulde affyre alle styrbords Kanoner.

Et vulkanagtigt Brag lød gennem Natten. Danskerne fyrede. „G. 40“ forsvandt i Dybet. . . . „SHIP OHOO“!

Skildringer fra Soldaterkorpsets Færd II.

—o—

5. Kamp mod Jævninge.

Helo Kompagniet samlet imod et andet Korps — det var aldrig hændet før! Der var gaaet store Forberedelser forud, særlig paa det Sted, hvor Kampen skulde foregaa. *Sundborgs* Ungdom havde øvet sig i Geværgreb og andet til Faget henhørende, og der var oprettet en Ryttersektion paa veritable Heste, hvis

Optræden paa Skuepladsen imødesaas med største Spænding af begge Parter.

Soranerne marcherede til Jærnbanestationen i det herligste Efteraarsvejr. Der var en livlig Konversation i Toget og stor Nysgærrighed, da man steg ud af Vognene 5 Kilometer fra den By, hvis Gæster man ved Dagens Slutning skulde være. Foreløbig spærredes Udsigten af nogle høje Bakker. Men bag disse ordnede „Gamle“ Hæren og fordelte Rollerne.

3die og 4de Deling skulde under 3die Delingsførers Kommando foretage det frontale Andreb, medens 1ste og 2den Deling under Peters Kommando skulde foretage Flankeangreb. Forbindelsen holdtes ved Cyklister, der idelig for tværs over Markerne til „Staben“, ved hvilken Chefen og „Gamle“ befandt sig. Til Indledning kom de to fremsendte Patrouiller bag paa de fjendtlige Ryttere, der fuldstændig toges til Fange. De maatte trøste sig ved, at saaledes er det gaaet fremsendte Rytterpatrouiller før den. Langs et Gærde laa nu 3die og 4de Deling i Engament med Modstanderen, som støttede sit Forsvar til en rigtig Top i Terrænet. Men saa skete det, som Deltagerne sent vil glemme: som et Hele rejste 1ste og 2den Deling sig bag et Gærde i Fjendens Flanke, sprang over Gærdet og gik frem i Stormløb. Virkningen var overvældende: over Hals og Hoved tiltraadte Sundborgenserne Tilbagetoget. Fægtningen standsedes, og man samledes til en „Revu“ over de forenede Hærstyrker. Og ved denne kom Rytterne til deres Ret og fik Oprejsning for den lidt Tort. Snart efter faldt Middagens Ro og Hvile over alle. Soranerne nød udstrakt Gæstfrihed paa en nærliggende Gaard.

Men hvad skulde Eftermiddagen bringe? Ja, derom er nu for det første at bemærke, at 2den Deling „gik over“. Med andre Ord: den fik den Opgave, at forene sig med det Sundborgske Korps og saaledes muliggøre et haardnakket Forsvar af en Landtange. 2den Deling løste sin Opgave godt, næsten lidt for godt, mente de andre Soranere, som derved kom til at ende Dagen som de overvundne. Alligevel gik jo alt, som det skulde; thi det, at alle til Slut føler sig som Sejrherrer, virker saa fornøjeligt. Og fornøjeligt blev det Samliv, som om Aftenen udfoldede sig ude paa Odden ved det salte Vand.

Den Dag havde Peter og Henrik igen følt sig rigtig som Venner. For det første det at virke sammen ved hinandens Side under de nye Forhold. Saa havde jo hver sin Del af Æren: Peter havde vist sig som en fortræffelig Fører om Formiddagen, og Henrik havde været den ene af de lykkelige Sektionsførere, som havde fanget de fjendtlige Ryttere. Men det var dog egentlig først om Eftermiddagen, da Modgangen kom, at det gamle Forhold rigtig igen etableredes. Det var paa Nippet, at hele 1ste Deling var bleven fangen. 2den Deling trængte den fra Siden, og Sundborgenserne var foran. Da var det, som om Venerne begge følte, at nu gjaldt det at holde sammen. Henrik hviskede et Par Ord til Peter, som nikkede og vinkede de tre Sektioner tilbage i Stilhed. Medens nu Henrik med 1ste Sektion vedligeholdte en tapper Skydning fra en lille Bakke, forsvandt de tre Sektioner langs Stranden og slap i Sikkerhed. Naturligvis blev Henrik og hans Sektion fangen — men meget maatte jo gaa tabt i en saa fortvivlet Situation.

Der var ogsaa to andre som fandt hinanden paa denne Dag. Det var Hr. Bastholm og Frk. Skovborg. Hvordan det gik til, vidste de aldeles ikke af, men da de spadserede sammen paa Bakkerne i det herlige Vejr med Udsigten til det blaa Hav, da glemte de ganske, at de var komne med for at glæde sig over Korpsene. Det ene Ord tog det andet, og 14 Dage efter udsendtes Forlovelseskortene. Denne Gang var det Alvor.

L.

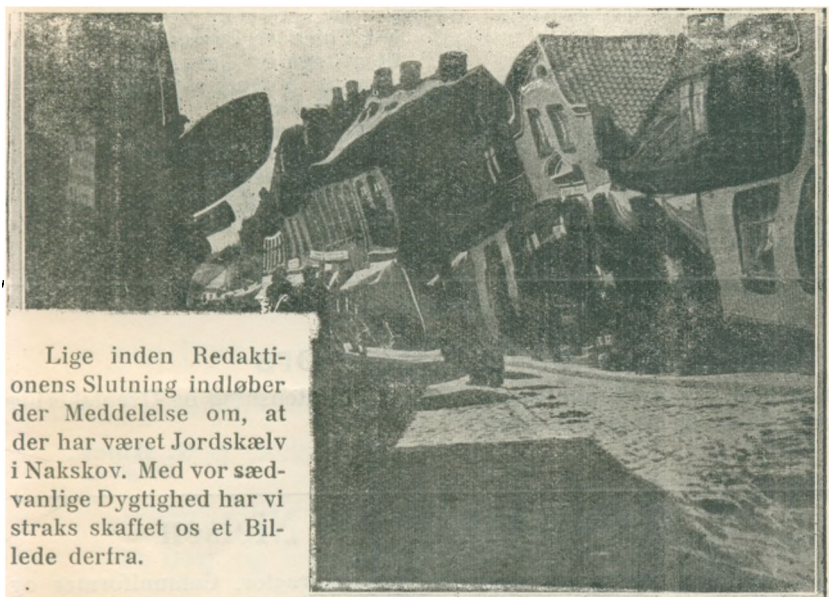
Taksametersystem?

—o—

Vi har en filosofisk Medarbejder, hvis hele Stræben gaar ud paa at finde Møning i Tilværelsens Gaader og søge Regler for Livets tilsyneladende Tilfældigheder. Han sad en Aften med Pegefingeren paa sin høje Pandes Midtpunkt og grublede, og det var tydeligt, at han var beskæftiget med et særlig vanskeligt og indviklet Problem. Vi listede os til at kigge over hans Skulder, uden at han mærkede noget, og saa da en Lap Papir, hvorpaa — han havde nedskrevet følgende Linier:

Skolens Taksameteretakst.

Dagstakst: indtil 15 Minutter for sent: 1 Øre og hver følgende paabegyndte 30 Minutter: 1 Øre. Nattakst (at anvende ved Morgenbordet): Dagtakst. D—.

Lige inden Redaktionen Slutning indløber der Meddelelse om, at der har været Jordskælv i Naksbø. Med vor sædvanlige Dygtighed har vi straks skaffet os et Billede derfra.

April 1907

Blandet Nyt.

—o—

Blot et Par Ord om den ubegrundede Kritik i „Sidste Nyt“s forrige Nummer. For det første spurgte jeg Redaktionen, inden jeg afleverede Digtet, om de optog Digte, man ikke selv havde skrevet; jeg fik til Svar, at det gjorde de gerne, hvis det blot var et godt Digt.

Øg for det andet synes jeg, at naar Digtet er skrevet af en

Føring, hvad der tydelig fremgaar af Digtet, og der staar Føring nedenunder, behøver den „ærede“ Kritikker ikke at beskyldes mig for at have høstet, hvad den anden har saaet.

FØROYINGUR.

Jævn døgn.

—o—

Huj, hej!
Nu er Livet en Leg,
der er blaat, der er grønt,
der er Martsviol,
alt er saa kønt i Vaarens Sol.
Huj, hej! Stræk de fyrige Kropper!
Se Skyen deroppe
i Drift;
den er væk som et susende Pift!
Haanden af Lommen!

Nu Tiden er kommen
til at tage en Tørn,
— vi er Solgudens Børn. —
Alt er i Fart,
Øjet er klart,
nu det gamle vi smide;
frem med det ny!
Ved Jævn døgnstide
staar Sol over By!

Freddy.

Annoncer.

Sorø Cykelbørs

anbefaler sig med alle Reparationer samt Rensning og Ovenlakering af Cykler. Alt til billigste Priser.

G. Bloch.
Rolighed.

Skrædermester V. Nielsen

ved Postgaarden.

Anbefaler sig for Eleverne med Dagligdragter, Galauniformer og Kasketter til billige Priser. Garanti for god Pasning.

Reparationer udføres hurtig godt og billigt.

Husk

Tlf. 258.

Skrædermester V. Nielsen ved Postgaarden.

Tlf. 258.

Foto-Artikler.

Kamera—Kemikalier—Papir osv.

i stort Udvalg, bedst og billigst i

Sorø Tapet- og Farvehandel.

Carl Olsen.
Torvet, Sorø.

Redaktion og Ekspedition: Sorø Akademi.